

Pražský kurýr

HURÁ NA LÉTO!

UVNITŘ: KURZ SEBEOBRANY POKRAČUJE | SOUTĚŽ O CENY | KŘÍŽOVKA A SUDOKU

Procvičte své mozkové závity,

přemýšlejte – a hlavně se bavte!

1.

**Která z uvedených
teplot na Fahrenheitově
stupnici se rovná 25 °C?**

- a) 73 °F
- b) 75 °F
- c) 77 °F
- d) 79 °F
- e) 81 °F

2.

Z věty jsme odstranili
všechny samohlásky.
Když je vrátíte zpátky,
získáte známý citát.

NJHRŠZVŠHJSTRPSLC.

3.

**Čtyři z uvedených dvojslov mají
něco společného. Které
mezi ně nepatří?**

HOKUS-POKUS
LÁRY-FÁRY
HALA-BALA
HEJ-HOLA
LÁŽO-PLÁŽO

4.

Vzhledem k tomu, že nám
v minulém čísle zařadil tiskový
šotek, přinášíme vám ve správném
znění rébus, v němž byla
chyba:

**Matka má sedm dětí,
z toho přesná polovina
jsou dcery. Jak je to
možné?**

**Správné odpovědi
naleznete na str. 27**

Fejeton

Trvalo to čtyři roky, ale Praha 1 nakonec slaví vítězství. Řeč je o vyhrané arbitráži a následném soudním sporu s firmou Severní nemovitostní kvůli půdním přestavbám. Veřejnost mohla sledovat od roku 2004 nejrůznější peripetie, které tuto známou kauzu provázely. Před rokem padl v arbitráži první verdikt a teď mám konečně na stole následné soudní rozhodnutí.

Městská část Praha 1 nejenže nebude muset nic protistraně dopláct, ale ta naopak musí vrátit Praze 1 podle rozhodnutí soudu částku 129 milionů korun. Připomínám, že v roce 2006 naši politici předchůdci zaplatili v prohrané arbitráži této společnosti částku 204 milionů; firma poté však hned chtěla další a další peníze – až její požadavky přesáhly nehoráznou sumu: 1 miliardu korun... Ihned po obdržení rozsudku jsem nechal zpracovat usnesení, které tuto radostnou zprávu promítá do účetnictví Prahy 1. Příznivé soudní rozhodnutí mne doslova pohladilo po duši. Nejistota, jež se nad námi po léta vznášela, je nyní snad definitivně pryč.

TOP 09 při svém nástupu do vedení radnice deklarovala, že jedním z pilířů její politiky bude zdravé a transparentní hospodaření. Vyhraný spor je v tomto směru tou nejsladší třešničkou na dobrém letním dortíku.

facebook.com/OldrichLomecky **facebook**

twitter.com/OldrichLomecky **twitter**

www.oldrichlomecky.cz **www**

Oldřich Lomecký

Časopis Pražský kurýř

Vydavatel: TOP 09, IČ: 71339728 | Sídlo a adresa redakce: Týršův dům, Ujezd 450/40, 118 00 Praha 1 – Malá Strana | Distribuce: Česká pošta | Registrace: MKČR E 19511 | Foto: redakční archiv

4–5 Aktuality

Busking je problémem, jelikož se mu věnují nejen umělci, ale i různí pobudové.

6–8 Téma

Péče o seniory má mnoho podob a forem, ale jeden cíl: spokojené stáří.

10–12 Rozhovor

Výtvarník Pavel Roučka je malostranský patriot s velkým rozhledem.

14–15 Sebeobrana

Kurz sebeobrány pro naše čtenáře připravuje uznávaný mistr a člen TOP 09!

20 Tenisová školka

Bekhend je u mnoha hráčů nejslabším úderem. Naučte se ho s Janem Krejčím!

27 Soutěž

Také v tomto čísle naleznete oblíbenou poznávací soutěž o ceny...

Busking v Praze 1?

Často také skrytá žebrota!

Pod hezký termín „pouliční umělec“ se může schovat jak vyzrálý hudebník procítěně drnkající na kytaru, tak agresivní žebrák, který mlátí do víka od popelnice a pořvává na kolemjdoucí.

Člověk nemusí být znalcem hudebních žánrů, aby dokázal rozeznat, kdo ve veřejném prostoru provozuje skutečný busking a kdo na současném benevolentním stavu, kdy je pouliční umění pramálo regulováno, bezostyšně parazituje.

Když spěcháte po rušném bulváru, monotónní „hudba“ jedné z kapel se vám zaryje do mozku pouze na chvíli. Pokud ale bydlíte či pracujete v místnosti s okny nad tímto tělesem, brzy máte chuť z některého okna vyskočit, neboť před kakofonií není úniku.

Radnice Prahy 1 proto v zájmu obyvatel i návštěvníků první městské části požaduje po magistrátu zpřísnění podmínek pro provozování buskingu. Ve hře je dokonce i jakási forma ověřování, že konkrétní busker skutečně umí hrát či jinak umělecky tvořit.

Samozřejmě by nešlo o nechvalně proslulé „prověrky“, které museli podstoupit všichni umělci v dobách totality. Busker by měl mít za sebou pouze nějakou uměleckou minulost a alespoň minimální zkušenosti z daného oboru.

Centrum evropské metropole přirozeně přitahuje nejen kvalitu, ale také mnoho dobrodružné nekvality. Platí to nejen pro umění, ale i pro podnikání apod. Je rozdíl, když chce někdo provozovat například restauraci kvůli vztahu ke gastronomii a historickému centru a když jde někomu pouze o co nejrychlejší a největší zisk.

Úřady tu nejsou od toho, aby „buzerovaly“, nýbrž proto, aby chránily především ty, kteří v Praze 1 bydlí, žijí a zakládají rodiny.

RED

Hudbu chceme, kakofonii nikoli.

Péče o seniory podle ty

Stát, potažmo obce mohou být zřizovateli různých zařízení péče o seniory. V rámci ústavní sociální péče se jedná zejména o domovy seniorů (domovy důchodců). Tyto jsou určeny především pro občany, kteří dosáhli důchodového věku, a dále pro ty, kteří pro svůj zdravotní stav potřebují komplexní péči, kdy taková forma péče nemůže být již v jejich domácím prostředí zajištěna nebo nemůže být zcela zajištěna ani pečovatelskou službou či podobnými terénními službami sociální péče.

Dále jsou domovy seniorů určeny pro ty starší spoluobčany, kteří toto umístění potřebují z jiných vážných důvodů. Občané, jejichž zdravotní stav vyžaduje léčení a ošetřování v lůžkovém zdravotnickém zařízení, zde umístění být nemohou. Seniori jsou zde přijímáni na základě žádosti a pobyt v takovémto ústavním zařízení si klient hradí sám. Péče, kterou domovy nabízí, zahrnuje bydlení včetně stravování a úklidu, dále pak zdravotní péči, rehabilitaci v neméně míře kulturní vyžití.

Pokud zdravotní stav obyvatel domova seniorů převážně nebo plně omezuje schopnost sebeobsluhy, poskytuje se na ošetřovatelských odděleních v ústavech náročná ošetřovatelská péče. Přes den je k dispozici lékař a zdravotní sestra.

DOMOVY – PENZIONY PRO SENIORY

Tato péče je určena těm našim spoluobčanům, kteří dosáhli důchodového věku, a pro občany, kteří jsou plně invalidní. Občan je přijat na základě žádosti. Přesto je podmínkou přijetí takový zdravotní stav, kte-

Spokojené stáří? V Praze 1 toto slovní spojení platí!

rý nevyžaduje komplexní péči, tedy člověk musí být schopen vést vcelku samostatný život. V domovech jsou poskytovány služby spojené s běžným životem jako stravování, úklid

vč. služeb kadeřnictví, masáže, pedikúry apod. Ani zde nechybí kulturní náplň pro volnočasové aktivity.

Senior může dále využít tzv. terénní sociální služby, v první řadě

pu sociálního zařízení

schopna zařídit rodina. Pracovník/ pracovníce pečovatelských úkonů může provést např. tyto služby: běžné úkony osobní hygieny jako je koupel, mytí, pomoc na invalidní vozík, vaření, úklidy, nákupy, nejrůznější pochůzky, doprovod na vyšetření, práce spojená s udržováním domácnosti, dohled nad dospělým občanem od 6 do 22 hod. nebo noční služby od 22 hod. do 6 hod. ráno. Úhrada za úkony pečovatelské služby může být stanovena plně nebo částečně, a to na základě posouzení věku, zdravotního stavu, příjmu majetkových poměrů jeho a jeho rodiny. Nákupy, nejrůznější pochůzky, doprovod na vyšetření, práce spojená s udržováním domácnosti. Pečovatelská služba v Praze 1 je poskytována v domech s pečovatelskou službou s centrálou v domě Dlouhá 23.

Občan může dále využít služeb zařízení domovinek neboli denních či týdenních stacionářů, které se zřizují při domovech seniorů, domovech s pečovatelskou službou nebo charitních zařízení. Jsou určeny pro pomoc rodinám, které pečují o starého člověka v domácím prostředí, ale nemohou zajistit celkovou péči v době vlastních pracovních povinností. Taková péče je poskytována celodenně a zahrnuje dohodnuté úkony pečovatelské služby, stravování, dohled, vycházky, kulturní program i dopravu občana do stacionáře a zpět domů. Pobyt v domovince/ stacionáři je hrazen rodinou. Služby denního stacionáře jsou v Praze 1 poskytovány v domě Týnská 17. ➔

pečovatelskou službu. Ta je poskytována mj. i těžce zdravotně postiženým občanům, kteří si z důvodu zdravotního stavu nebo vysokého věku, ztráty soběstačnosti a ostat-

ních důvodů nejsou schopni sami obstarat práce v domácnosti a obdobné potřeby. Dále službu mohou využívat zejména seniorští spoluobčané, kdy takovou službu není

STŘEDISKO OSOBNÍ HYGIENY

Středisko osobní hygieny může být samostatným zařízením nebo součástí jiného zařízení pečovatelské služby nebo zřízeno v domě s pečovatelskou službou. Občanům se zde nabízí hygienická péče ve formě očištění koupele, sprchování, mytí vlasů, manikúra a pedikúra. Výše úhrady za tuto péči, kterou si občan hradí sám, se stanovuje podle sazeb úhrad za úkony pečovatelské služby. V Praze 1 se nachází středisko osobní hygieny v domech Benediktská 13, Pštrossova 18, Týnská 17.

V Praze 1 se nachází několik

domů s pečovatelskou službou. Tyto domy nejsou ústavními zařízeními sociální péče, ale mají statut domů zvláštního určení. Představují formu individuálního bydlení starých lidí. Smyslem takto zřizovaných domů je poskytování usnadněných sociálních služeb při zachování plné samostatnosti občanů. Byly v domech jsou pronajímány na základě nájemní smlouvy, k jejímž zvláštnostem patří, že není přenosná na partnera (pokud není řešeno smlouvou pro oba manželé či zvláštní dohodou se zřizovatelem) a není možný převod nájmu ani na bezprostřední přímé příbuzné. Zřizovatelem těchto

zařízení jsou zejména obce. Jejich součástí bývají střediska osobní hygieny, prádelna, ordinace lékaře, jídelna, klub seniorů apod. Je zde poskytována pečovatelská služba, jejíž pracovní doba a rozsah práce je dán soběstačností obyvatel.

V Městské části Praha 1 se nachází tyto Domy s pečovatelskou službou: Benediktská 13, Dlouhá 23, Pštrossova 18, Týnská 17, U Zlaté studně 1.

Mgr. Karel Ulm, MPA

člen RO TOP 09 Praha 1

Není nad společně strávený čas v příjemném kolektivu.

Pojďme společně vybrat nejlepší řešení pro Malostranské náměstí

Některé věci trvají déle, než k nim člověk dojde. Často je omezen energií, okolnostmi a někdy zatím nenastal ten správný čas, čas uvést věci v běh. A někdy se pomyslná kola událostí periodicky rozeběhnou, ale kýženého cíle dosáhnou až po opětovných pokusech. Vždy o krok blíže a pak možná jednou.

Tentokrát to třeba vyjde a spodní část Malostranského náměstí se stane zónou klidu a pohody v turisty pulsující Malé Straně a parkoviště provozované soukromým pronajímatelem jednou pro vždy vezme za své a tento kout Prahy, kde projdou denně davy kultury chtivých turistů, se přemění na místo důstojnější díky novému nesoukromému záměru, lépe zapadajícího do celkové koncepce Malé Strany a zájmům obyvatel města.

Petice rozhýbala veřejné mínění a aktivně se do ní zapojilo současné vedení radnice Prahy 1.

Díky dostatečnému počtu podpisů se snad podaří prosadit záměr zrušení parkoviště, kdy velkou roli sehráli primárně aktivní občané Prahy 1, kteří nejsou lhostejní vůči

Mgr. Kristina Farris

socioložka, členka RO TOP 09 Praha 1

událostem v jejich městské části, a petici podepsali v hojném počtu. Dalším krokem bude vypsání veřejné soutěže na využití prostoru uvolněného po parkovišti a nezbyvá než se nechat překvapit výsledkem.

Celková dopravní situace na Malé Straně není nejšťastnější. Úzké uličky a menší domy neumožňují obyvatelům Malé Strany únik ze šumu velkoměsta, právě naopak. Tato situace vyžaduje řešení a jako možná inspirace

se nabízí poslední invenční města Paříž, to jest, podpora cyklistů. Celý projekt je koncipován tak, že zaměstnanci, kteří jezdí do práce na kole jsou odměněni fixní částkou (0.25 EUR) na kilometr dle vzdálenosti od bydliště a tato částka jim je následně připočtena k platu. Nakolik bude projekt motivační pro produktivní část populace, prověří teprve čas. Nicméně invenční nápady tohoto typu jsou přesně tím, co Praha 1 potřebuje. Ino-

vace v redukci průjezdu vozidel přispějí jednak ke zlepšení ovzduší a zároveň celkově zvýší hodnotu života v dané lokalitě. Veřejná doprava v Praze je na velmi vysoké úrovni, a kdo navštívil metro v New Yorku, Paříži nebo Londýně, mi jistě dá za pravdu. Proč jezdit autem, když existuje ekonomičtější, ekologičtější a celkově zdravější řešení? Jak tedy postupovat poté, co Malá Strana bude bez spodního parkoviště a zároveň doufejme, že na tomto místě vznikne nějaký vhodnější projekt typu park plný zeleně a klidu? Jak se zbavit kolon aut, které Malou Stranu pouze projíždějí ze Smíchova, dojedou na Malostranskou a pak pokračují dále? Co zavést mýtnou bránu, kde za nemalý obnos projede každý, kdo není resident a v dané lokalitě nepodniká. Tímto způsobem by vydělala Městská pokladna, která by mohla prostředky využít na podporu cyklistů jako třeba v Paříži a dotovat i jiné aktivity napomáhající k redukci dopravy na Malé Straně a následně i Starém Městě.

Pavel Roučka:

Nemohl bych žít nikde jinde

Zasedal v odborné porotě, která nedávno vybírala nejvhodnějšího nájemce Werichovy vily. Umění se nejen intenzivně věnuje, ale téměř pořád o něm i přemýšlí. Rozhovor nám poskytl výtvarník a zarytý malostranský patriot Pavel Roučka.

Čemu se aktuálně věnujete?

Kromě toho, že intenzivně maluji a zároveň vystavuji (a beseduji v Regensburgu), už několik dní stále řeším otázku, kterou nastolil můj oblíbený hudební skladatel Arvo Pärt. Ten totiž prohlásil, že v umění nelze dosáhnout nějakého pokroku. Dospívám k závěru, že má pravdu – úkolem umělce je především kutat sám v sobě a snažit se dobrat jednoduché formy v rámci vlastních

možností. Jakého pokroku ve výtvarném umění jsme vlastně dosáhli od dob jeskynních maleb v Lascaux či Altamiře?

Zmínkou o jednoduché formě mi trochu nahráváte na další dotaz: jako výtvarného laika mě vždy fascinovala abstraktní tvorba v tom smyslu, že namalovat několik čar přece dokáže každý – a kde je tedy to opěvované umění?

Ono je to složitější. Pokud nakreslí čáry amatér, je to samozřejmě jiné, než když je namaluje zkušený umělec, a lidé z oboru to dokáží ihned rozeznat. Tohle se špatně vysvětluje, jde o nabyté zkušenosti a cit. Podobně jako v hudbě, například. Každá jednotlivá čára je zároveň celým obrazem, hlavně je – zejména v čáře – zaznamenáno hledání tvaru.

Vy se zabýváte nejen malováním, ale například také litografií, prací s kamenem, vydáváte bibliofilie... Co je pro vás hlavním oborem – třeba i z hlediska obživy?

Takhle nepřemýšlím a myslím si, že to nedělá ani většina umělců. Když se pokoušíte dát do díla ze sebe to podstatné, čím žijete, obživá se dostaví. A mám opravdu rád všechny formy, jimž se věnuji, nic neupřednostňuji.

Lidé z Malé Strany a Hradčan drží

hodně pospolu, pořádají spoustu akcí a společných projektů. Zúčastňujete se občanského a spolkového života?

Jako místní patriot tyto akce samozřejmě vítám, ale nevyhledávám je. Jsou to výborné kulturní počiny, nicméně jsem lakomý na čas a ještě mě to dění nevtáhlo.

Co tím myslíte?

Rozumíte, já tyhle akce vítám a mám radost, že se Malostraňáci umění sdružovat a bavit. Jsem rád i za to, že radnice Prahy 1 podporuje občanskou společnost. Pouze jako člověk ponořený do práce spíše čekám až na projekty volného umění.

Přiznám se, že pořád nerozumím...

Dobře, vysvětlím vám to na konkrétním příkladu. Byl jsem v porotě, která hodnotila nabídky uchazečů o pronájem Werichovy vily. Mně se zamlouvaly všechny tři projekty, ale volil jsem muzeum Medy Mládkové, protože prokazuje obrovskou životaschopnost, přitahuje lidi z Čech i z celého světa! (A já jako pejskař stále někomu ukazuji cestu k Sovovému mlýnům...)

Sám jsem si dovilil navrhnout – již nezávisle na rozhodování o Werichově vile –, aby se park Kampa stal prostorem nejlépe ke stálé expozici monumentálních soch současných

umělců. Domnívám se, že by instalace soch vyšla levněji než rozšiřování nebo zužování chodníků. Navíc by se určitě našli donátoři pro jednotlivá díla. Představte si tu krásu, ten význam právě pro umění, ale celkově i pro náš kulturní obzor.

Proč?

Cílený umělecký přístup k veřejnému prostoru je samozřejmostí v zemích, kde je umění skutečně respektováno. Já jako frankofil nedám v tomto směru dopustit na Paříž – příkladem za všechny může být vodní nádrž mezi centrem Pompidou a gotickým kostelem, která je osazena rejdicemi, vodu plivajícími plastikami Niki de Saint-Phalle a Jana Tinguelyho.

Nicméně mnohem dále než my je i „příbuzná“ Vídeň – před několika lety „vymysleli“ takzvanou čtvrt umění, nebáli se postavit moderní černou krychli (Ludwig Museum) mezi historické budovy. Dnes se tam zájemci o umění řadí do fronty jako v Paříži před muzei. Praha je provinčnější, takové projekty ještě moc nezná, ale doufám, že se jich dočkám.

Když jste frankofil, a dokonce francouzským premiérem jmenovaným rytířem Řádu akademických palem, nepřemýšlel jste o trvalém přesídlení do Mekky všech umělců – Paříže?

Rozhodně ne. Paříž se mi velmi líbí, avšak miluji Prahu, její historický střed a především Malou Stranu. Je tu tolik nádherného baroka, které je výstižně označováno jako poslední velký sluh.

Když se pozorně díváte, celý prostor se nádherně vlní, je to úžasná symbióza ducha a hmoty. Neumím si představit, že bych žil jinde. I můj dva a půlletý vnuk, který o baroku neví zhora nic, kreslí vypouklé a vyduté tvary.

Ale časté výstavy v zahraničí vám dělají radost, že?

Ano, dělají, to asi každému umělci. *(usmívá se)*

V mládí jste aktivně závodil na kánoji. Je pro vás řeka – a konkrétně Vltava – něčím inspirující?

Kreslím i přírodní motivy včetně řeky, ale že bych si šel stoupnout na břeh a zasněně se koukal do vody, to zase ne... Zmínil jste se ale

o mém někdejší závodění – ještě donedávna jsem se tu a tam zúčastnil některých veteránských závodů na kanoi. To byla moje velká radost.

Nyní v červnu oslavíte dvaasedmdesáté narozeniny. Nechystáte se trochu zvolnit tempo?

(směje se) No, na kanoi mě už moc často nevidíte. Co se ale týká umění, tak v něm stále pojedou na plný plyn!

Výtvarník Pavel Roučka bydlí a pracuje na Malé Straně. Umělecká tvorba jej okouzila již v dětských letech. Vystudoval geodézii a kartografii, ale posléze se věnoval scénografii animovaného filmu. V osmdesátých letech minulého století definitivně přesedlal na výtvarné umění. Vystavoval na více než stovce samostatných výstav v Evropě, USA, Tunisu a Japonsku. Zúčastnil se například první výstavy českého umění po roce 1989 v New Yorku a mnoha dalších. V mládí úspěšně závodil na kanoi, v šedesátých letech byl mistrem republiky na debilkanoi a pětikanoi. Jeho partnerkou je módní návrhářka Daniela Flejšarová.

Ten náš jazyk, safraporte... Ještěže je tady Korte!

„Byla velká bída, bylo málo cejnů...“ – většina lidí vůbec netuší, o čem se zpívá v té písničce o Máně, kterou lizli. Ale z čeho pochází lidové označení našich peněz?

KAČKA – BŮR – PĚTKA – CEJN – KILO – TALÍŘ (TÁC, HADR)?

Jednoduchá je odpověď pouze ohledně dvou slov z dotazu: „kačka“, tj. koruna, je podle zkratky Kč (koruna československá), resp. z její výslovnosti „ká-čé“, zatímco „pětka“, tj. desetikoruna, měla původně význam „pétizlatka“, ale po rakouské měnové reformě v roce 1892 měla zlatka (1 zlatý) hodnotu dvou korun, tudíž $5 \times 2 = 10$. Avšak k vysvětlení ostatních výrazů bude zapotřebí trocha teorie, doufám, že nebude suchopárná.

Jazyk má několik úrovní neboli stylů. Na vrcholu stojí kodifikovaný jazyk, čili jazyk spisovný. Tím by se mělo mluvit (a psát) při veřejných projevech, měli by ho plynně ovládat a užívat především moderátoři v rozhlasu a televizi, novináři, učitelé a zejména politici: hovořit při projevu v Poslanecké sněmovně spisovně by mělo být stejnou samozřejmostí, s jakou

PhDr. Daniel Korte
poslanec za TOP 09

očekáváme, že hráči České filharmonie budou bezvadně intonovat (že by přitom měli poslanci také říkat něco podstatného a smysluplného, a ne jen žvanit, to už bychom toho od nich chtěli příliš).

Pozorný čtenář si zajisté povšiml, že jsem v předchozím odstavci opakovaně použil kondicionálu „mělo by se“, „měli by“... Spisovně se však bohužel nemluví, za mluvenou formu jazyka spisovného je pokládána hovorová čeština. Od psané formy se liší tím, že přijímá prvky a jazykové prostředky z nespisovné češtiny, hlavně z obecné češtiny, nadnářeční formy jazyka, a dokonce i z místních dialektů.

Mezi nespisovnou češ-

tinu se řadí mj. slang a argot. Slang je mluva spojená s určitým prostředím, s určitou lidskou činností (profesí) a vážíci se na určitou skupinu. Tak existuje např. slang myslivecký, vojenský, železničářský, řemeslnický, slang mládeže či vězňů apod. Používají se v něm výrazy, které ve spisovné či hovorové češtině vůbec neexistují, popřípadě by se musely složitě opisovat. Žádný mistr patrně neřekne učedníkovi: „Františku, podej mi posuvné měřtko,“ nýbrž: „Franto, podej tu šupleru!“ Naproti tomu argot je mluva výlučně skupiny tvořená záměrně tak, aby byla nepovolaným – nepřislušníkem oné skupiny – nesrozumitelná. Je to tedy mluva typická pro kriminálníky. Ze současnosti si připomeňme typické argotické výrazy „Kapřici připluli“ z lvánku, kamaráde či proslulé rozhovory mezi „Mazánkem“ a „Kolibríkem“... Pokud se argot používá po delší dobu, ztrácí svou utajovací funkci a přechází přirozeně ve slang. A to je případ zbylých slov z dotazu.

„Bůr“ (nebo také „bůra“), pětikoruna, pochází z německého argotického „Bor“,

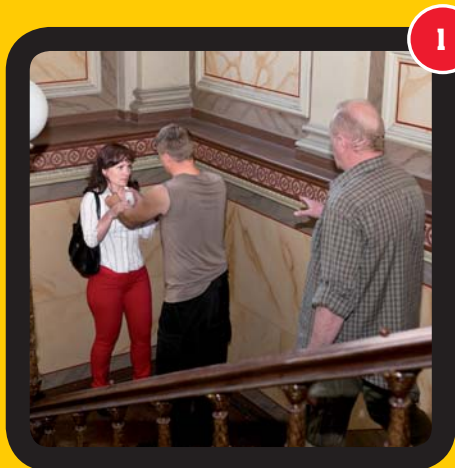
odvozeného ze spisovného „Bargeld“, což znamená „hotové peníze“, „hotovost“. „Kilo“, stovka, pochází z vídeňského argotu, kde to znamenalo 100 šilinků, stejně jako označení „hadr“ pro tisícovku: ve starém vídeňském argotu se s tímž významem užívalo „Hoder“, „Hader“. A původ v argotu mají i další označení pro tisícovku „talír“ a „tác“. Kdoví, možná bude jednou dnes používaný slangový „litr“ nahrazen „kapříkem“...

Úplně nakonec jsem si nechal „cejn“, protože je to slovo nejzajímavější, rovněž argotické. Zprv je to speciální výraz pro dvacetikorunu. Odvozen je od německého „Zehn“, „deset“, tj. 10 zlatých, tedy dvacet korun (viz „pětka“). Že by si Máňa stýskala, že bylo málo dvacetikorun? To těžko. „Cejn“ má totiž i význam obecnější, totiž peníze vůbec, zejména získané loupeží či krádeží – a to je ono! Ve třetím významu je „cejn“ odvozen od „cín“ ve smyslu „cínové nádoby“: takto „cejnař“ je zloděj specializující se na hrnce na prádlo.

A pak že je teorie nuda! Těším se na další dotazy.

KURZ SEBEOBRANY S BEDŘICHEM RÝČEM

Více než dvě třetiny pachatelů fyzického násilí a aktérů brutálního chování jsou osoby ženám známé, např. manželé, kolegové z práce nebo osoby z blízkého okolí. Jestliže takové chování trvá již nějakou dobu a je trpěno, pak takovou tíživou situaci nelze vyřešit pouhou fyzickou sebeobranou, ale velmi se doporučuje obeznámit s problémem i příslušné instituce.

1
Překvapení násilníka, který vyhrožuje a domáhá se slečiny nevinnosti, ale netuší, že za jeho zády se rychle přibližuje záchránce.

2
Uchopení útočnicka zezadu oběma rukama za obličej a zároveň proslápnutí kolene.

3
Stáhnutí hlavy útočnicka dozadu až do vychýlení a průběh proslápnutí kolene, zatím vystrašená slečna běží přivolat policii.

4
Uchopenou hlavu vytočíme do strany, tím znemožníme jeho orientaci v prostoru.

PŘEPADENÍ ŽENY NA SCHODIŠTI

Detail vytočení hlavy útočníka.

Útočník padá k zemi

Při pádu k zemi a jeho dopadu zchlá-
díme jeho hlavu o první schod.

Zajistíme ho zakleknutím a pákou na
ruku, než slečna přivede policii.

Magistrát si představuje zřízení jedné aplikační místnosti hned vedle hotelu. Co dodat?

„O sobectví“ Prahy 1

O městech se říká, že jsou koncentrovanými vzorky stavu celé společnosti. Podobné je možné říci i o Praze 1 ve vztahu k Praze. Koncentrují se tu všechna pozitiva Prahy – nádherná historie, bohatství, krása, dostatek obchodů, služeb, kulturních příležitostí, ale, bohužel, i negativa – zhoršené životní prostředí, dopravní problémy, komplikované bydlení, hluk, kriminalita, bezdomovectví, prostituce a drogy.

Nejsmutnější je, když ten, kdo by měl o „výkladní skříň Prahy“ pečovat, tedy orgány hlavního města Prahy, komplikuje lidem bydlicím v centru život a způsobuje další nucené vyliďňování centra. Takovými kroky jsou experimenty s uzavíráním nábrežní, povolení hlasitých hudebních produkcí v ulicích, kde bydlí a pracují lidé, nebo další umrtvování Václavského náměstí. A když tak bude pokračovat dál, stane se z centra Prahy jen opuštěný skanzen pro turisty.

Posledním experimentem, kterému se Praze 1 zatím podařilo zabránit, je umístění dalších služeb pro drogově závislé, tzv. „aplikačních místností“, známých pod lidovým názvem „šlehárny“.

Praha 1 má s protidrogovými centry bohaté zkušenosti. Každý náš soused ví, jak to vypadalo třeba ve Smečkách, nebo kolem Boršova. Ale nepřehlédíme daný problém, dokonce velmi odpovědně pomáháme drogově závislým. Máme třeba Centrum ambulantní detoxikace a substituce ve Spálené ulici, Poradnu pro rodiče ve Školské, Dětské a dorostové detoxikační oddělení v nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, nízkoprahové středisko v ulici Karoliny Světlé, terénní programy a projekt Sanitky ve Vrchlického sadech a další místa, která drogově závislým pomáhají.

Jaké bylo překvapení Prahy 1, když se v návrhu Protidrogové politiky hlavního města Prahy na období 2014 až 2020 objevily záměry na další aplikační místnosti. Pozoruhodné bylo zejména to, že orgány města s městskými částmi tuto věc rádně neprojednaly. Abych nekřivdil, projednaly čistě formálně stylem, jako ve starém vtipu o demokratičnosti voleb za socialismu, kdy pámbůh přivedl Adamovi Evu a řekl: „Vyber si.“ Když městské části protestovaly, byly nařčeny ze sobectví a hájení vlastních úzkých zájmů.

Ještě pozoruhodnější je, že městská koncepce vznikla z dílny převážně těch, kteří se protidrogovými službami živí. Devět z patnácti členů komise, která koncepci připravovala, pracuje nebo pracovalo ve vedoucích pozicích neziskových organizací, které jsou příjemcem veřejných dotací. Je to jako by strategii parkování v Praze připravovali vedoucí firem provozujících parkiny, nebo koncepci umístění heren provozova-

telé heren a kasin. Případně Vám to absurdní? Mně ano.

Tato skutečnost způsobila, že městská protidrogová politika nerespektovala ani názor Národní protidrogové centrály Policie České republiky nebo Mezinárodního výboru pro kontrolu drog. Jejich stanoviska zásadním způsobem zpochybňují přínos „šleháren“ a upozorňují na to, že provoz aplikačních místností může být v rozporu se zákonem i v rozporu se základními principy mezinárodních drogových smluv. Zmiňována jsou i další, především bezpečnostní rizika. I s těmi mají občané Prahy 1 smutné zkušenosti.

Praha 1 se důrazně postavila proti těmto záměrům na jednání pražského zastupitelstva. Díky tomu byl projekt „šleháren“ z městské protidrogové politiky vypuštěn. Pro jeho znovuoživení však zůstala v textu „politiky“ otevřená vrátka v podobě další diskuse o těchto projektech. Bohužel, s úrovní diskuse má Praha 1 špatné zkušenosti. Proto budeme téma pozorně sledovat.

Kladu si proto otázku: „Kdo je sobec? Ten, který na úkor občanů Prahy 1 prosazuje různé experimenty, aby se zalíbil médiím a těm, kteří na nich vydělávají, nebo ten, který hájí zájmy svých občanů, kteří oněmi experimenty denně trpí?“ Pokud ten druhý, tak rád budu sobcem!

Mgr. Jozef Helmečky

člen zastupitelstva a člen Sociální komise Rady MČ Prahy 1

Úklid něco stojí

Nikdy nekončící kolotoč...

Naše město se ukazuje poslední dobou v plné „kráse“, jak jsme na tom s čistotou zejména na chodnících. Každý z nás má rád doma čisto a pořádek a také ve svém okolí uvítáme, když je vše tak, jak má být. Na ulici se však mnozí chovají tak, že čistota a pořádek jsou pro ně pojmy zcela cizí. Je to od papírků, pohárků, umělohmotných lahví a jiných druhů různých odpad-

ků, odhozených nedopalků cigaret až po psí exkrementy neuklizené po svých miláčcích. Proč se mnozí chovají na ulici jinak než doma? Je to ve výchově? Ano, neukázněnost a nedodržování základních pravidel chování je v zásadě součástí výchovy. Chovají se tak však i naši spoluobčané, o nichž nelze říct, že by byli nevychovaní. Jakási anonymita pohybu v prostoru města dává

člověku možnost chovat se jinak než ve společnosti známých. Nechci nikoho mentorovat, ale vynaládání nemalých finančních prostředků z veřejných prostředků na úklid chodníků jde často i na úkor odložení realizace některých jiných důležitých záměrů. Snad mi tu promínete trochu osobního apelu. Když půjdete po našem krásném městě a budete mít potřebu od-

hodit nějaký ten nepotřebný malý odpad, zkuste se rozhlédnout, jestli není v blízkosti odpadkový koš. Je to přece náš společný prostor, ve kterém se pohybujeme, žijeme a pracujeme a mělo by být naší zájmou udržovat si „svůj“ prostor čistý. Často voláme po tom, aby se vzájemná ohleduplnost a slušnost vrátila do našich vztahů. Tady máme příležitost věci ovlivnit a můžeme začít každý sám u sebe.

I tady se však ukazuje jedna velmi důležitá skutečnost. Málokdo ví, že komunikace, tedy chodníky i vozovky, jsou až na malé výjimky, jakými je soukromé vlastnictví, majetkem hlavního města Prahy. Jedná se tedy o majetek, který není svěřen do správy Městské části Praha 1. Přesto se Městská část Praha 1 v minulosti sama a dobrovolně, podobně jako u malých oprav chodníků, ujala péče o čistotu na chodnících. Bylo vybráno 120 000 m² chodníků, o jejichž čistotu pečuje náš smluvní partner a náklady na tuto činnost jsou hrazeny z rozpočtu Městské části Praha 1. Ročně se jedná o více než 5 mil. Kč, a to mimo plánované prostředky na tzv. komplexní úklid komunikací, který probíhal každoročně ve třech kolech (jarní, letní a podzimní). Jde však o maximum možného, co je naše městská část schopna realizovat ze svých prostředků a přitom jde pouze o marginální část z celkové plochy chodníků na území naší městské části, u nichž by měl být realizován pravidelný úklid v krátkých časových intervalech. S rozčarováním jsme přijali informaci, že prostředky na úklid, které dostává od města Technická správa komunikací hlavního města Prahy byly pro letošní rok zkráceny natolik, že mohou uspořádat spolu s námi jen dvě kola komplexního úklidu komunikací tedy jarní a pod-

zimní. Nemyslíme si, že jde o šťastné řešení jak uspořit. Dokonce jsme názoru, že tady hlavní město dělá velkou chybu a budeme se snažit intenzivním jednáním s nejvyšším vedením, aby byla brzy napravena.

Je tedy zřejmé, že současný stav čistoty zejména chodníků nám není lhostejný a sami, jako městská část, výrazně přispíváme značnými finančními prostředky i do úklidu chodníků, které nám nejsou svěřeny do správy. Naší snahou je především maximálně zabezpečit odpovídající komfort čistoty na území pražské památkové rezervace. Ukazuje se však, že pro uspokojivé řešení je nezbytné, mimo naší

řívě řešení je nezbytné, mimo naší poměrně velké finanční účasti, také navýšení dosud vynakládaných finančních prostředků z rozpočtu Magistrátu hlavního města Prahy. Mělo by jít, podle našeho názoru, o každoroční navýšení finančních prostředků pro tuto oblast. Jsme však svědky toho, že v rozpočtu hlavního města Prahy na rok 2013 se při hledání úspor škrtało zcela nepochopitelně právě v této oblasti. Je třeba si uvědomit, že město tak významné jako je naše žije, zejména v centru, plných 24 hodin denně a je tedy nezbytné, aby se také 24 hodin denně na celém významném území pražské památkové rezervace uklízelo. V rádech by se mohlo jednat o každoroční navýšení o několik málo milionů korun a v centru našeho krásného města by to jistě bylo vidět. Nedostatek finančních prostředků pro tuto oblast činnosti totiž vede a podle posledních škrťů v celoměstském rozpočtu dále povede k tomu, že úroveň čistoty, která i dnes není na úrovni našich představ, ještě dále poklesne. Chápeme mimořádnou důležitost řešení této problematiky a usilujeme o pozitivní změnu v posílení financování do této oblasti z celoměstského rozpočtu, zatím však marně. Bez navýšení finančních prostředků do této oblasti půjde náprava současného neuspokojivého stavu jen velmi pomalu a jistě není potřeba zdůrazňovat, že jde o oblast naší práce, která je citlivě vnímána občany, kteří zde žijí nebo pracují a také návštěvníky od nás i ze zahraničí.

Ing. Jiří Veselý

radní Prahy 1 pro dopravu za TOP 09

Tenisová školka

Dalším ze základních tenisových úderů je bekhend. Více opět prozradí Jan Krejčí, bývalý hráč světové TOP 500 a současný člen TOP 09.

A už hráč používá jedno nebo obouřučný bekhend, klíčové je správné provedení. Amatéři význam bekhendu podceňují a málo ho trénují.

Je lepší jednoručný bekhend nebo obouřučný? V žebříčku ATP je v první stovce kolem 20 hráčů, kteří hrají jednoručný bekhend. Většina z nich však za několik let odejde do tenisového důchodu...

Hráč, který hraje jednoručný bekhend, má větší cit pro čop/slice nebo kraťas/zkrácení hry. Jednoručný bekhend vyžaduje zapojení celého těla. Při základním postavení – opět vycházíme z toho, že hráč je pravák – drží levá ruka krk neboli hrdlo rakety; hráč stojí čelem

k síti. V momentě kdy začíná náprah, se nejdříve vytáčeji ramena, čímž se raketa dostane přirozeně a plynule za tělo.

Kontaktní bod rakety s míčkem by měl být před tělem a při topspinovém bekhendu se raketa dostane nad úroveň ramene.

Největší výhodou obouřučného bekhendu oproti jednoručnému je hraní vysokých míčů na rameny a také větší stabilita. Je však důležité trénovat i tzv. otevřené postavení. Výhodou otevřeného postavení je při rychlé výměně možnost se včas připravit na další míč a rychle se vrátit do původního postoje.

Vážně nevážně

Ani tentokrát nemůže chybět ohlednutí za podařenými „špeky“ v médiích, tiskových zprávách a sociálních sítích.

 Radiožurnál
Český rozhlas

PROJEKT PIÁNA NA ULICI

Helena ŠULCOVÁ, moderátorka: Já si vzpomínám, je to pár měsíců zpátky, kdy byl velký problém na Praze 1, řešilo se to na tamní radnici, řada lidí si stěžovala na hluk a uvažovalo se dokonce o tom, že by se omezila trochu otevírací doba některých podniků. Vy jste měl ale podobný problém v ulici, kde vlastně máte kavárnu. Co vlastně můžete vy majitelé kaváren a restaurací udělat proto, aby to těm lidem, kteří tam bydlí, nevadilo? Dá se s tím vůbec něco dělat?

...

Öndřej KOBZA, kavárník, oživovatel veřejného prostoru, autor projektu Piána na ulici: To si myslím, že byl jenom nějaký populistický návrh TOPky na Praze 1, myslím, to snad ani nemyslí vážně.

Pražský kurýr

Pan Kobza se mýlí, TOP 09 v Praze 1 myslí návrhy na omezení hluku vážně. I když to možná zní někomu neuvěřitelně, také obyvatelé centra mají právo na klidný spánek.

 VĚCI VEŘEJNÉ
POLITICKÁ STRANA

HYPERAKTIVNÍ KATEŘINA KLASNOVÁ

Kateřina Klasnová se v médiích bije za práva obyvatel Prahy 1 natolik vehementně, že by se jeden dojetím až rozplakal. Jen pro připomenutí: tato paní byla docela dlouho poslankyní, dokonce měla několik svých blízkých kolegů ze strany Věci veřejné ve vládě. Tehdy mohla mnoho problémů, s nimiž se potýkají lidé z Prahy 1, opravdu efektivně řešit. Tenkrát to ale vypadalo na spanilou jízdu VV, dělala se velká politika, takže co bylo paní Klasnové do občanů „na jedničce“. Dnes jí jsou sice dobří – ale rozhodně nejsou hloupí.

Pražský kurýr

Perličky posledních dní

Pokud se člověk nenechá zahltit obrovským množstvím informací, které se na něj každý den valí z médií, může být sledování okolního dění docela zábavné. Pojďme se na některé z nedávných perliček podívat podrobněji v odlehčeném glosáři.

STANISLAV HUML, bývalý ředitel dopravní policie ve Středočeském kraji, zaparkoval na Malé Straně na modré zóně a odtáhli mu auto. Jako sociální veverka v parlamentu si však věděl rady. Spolu s ostatními poslanci, kteří dopadli stejně, hned chystá změnu zákona, aby se poslancům auta odtahovat nesměla, ať už arogantně zaparkují kdekoliv. Tito tvorové s přebujelou imunitou díky své velké cirkulaci v poslaneckých škamnách nechápou, že místní jsou přecitlivělí na naduté chování poslanců už od 90. let, kdy parlament zabral několik domů a jejich obyvatele zcela po bolševickém způsobu vystěhoval.

ZACHÁZENÍ S DOMORODCI jako s obtížným hmyzem je nevyčísitelné zadřené v podkoží i podkoří některých ouřadů. Institut sociálního inženýrství maskovaný názvem Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy se na základě petice více než 6000 lidí z blízkého i dalekého okolí rozhodl změnit podobu Malostranského náměstí. Výchozí podmínku petentů – zlikvidovat pro místní zcela zbytečné komerční parkoviště – brali v úvahu jen jako jednu z možností, která se musí řešit na etapy a velmi citlivě, aby se poslanců, kteří tam převážně parkují, příliš nedotkli a ti se stačili na změny adaptovat. Zástupci In-

stitutu uspořádali dokonce veřejné slyšení s místními občany, na které je pozvali celé dva dny předem, letmo rozhozenými letáky a taky na svém fejsbůku, který kupodivu malostraňáci moc nesledují. Pozvali je na jakousi štábní hru, spočívající v rozmístování barevných papírových puntíků na vytištěné zvětšené fotce Malostranského náměstí. K tomu nabídli občanům účastnit se na webu ankety pod hlavičkou Praha pro Lidi s tím, že na vyjádření názoru mají ještě celé 2 dny! Na závěr lidem oznámili, že to, co chtějí nepoužijí, že se vyhlásí ideová soutěž, podle pravidel komory architektů, což znamená že vítěz má právo na následnou realizaci bez ohledu na zájmy domorodců. Veřejně řekli lidem, že na jejich názor se ohlížet nebudou, že jen „sbírají nápady“. Trochu mi to připomíná zavádění parkovací zóny ABC v roce 1993, kdy firma Evropark měla v podmínkách povinnost uspořádat masivní vysvětlovací kampaň pro obyvatelstvo, ale to až po té, když byla smlouva podepsaná – lidé se tak sice mohli „vyjádřit“, ale nebylo jim to už nic platné.

NA PODZIM BUDOU KOMUNÁLNÍ VOLBY. Na Praze 1 se bude obsazovat 25 mandátů do zastupitelstva – o 10 méně než dosud. Je to dopad toho,

že počet obyvatel městské části Praha 1 klesl pod 30 tisíc. Sčítání lidu před 3 lety sice ukázalo že tu bydlí 37 tisíc lidí, takže obavy o vylidňování centra nejsou zase až tak opodstatněné, akorát zde nejsou úředně hlášeni. Navíc se po Praze 1 pohybuje zhruba 120 000 lidí ze Středočeského kraje, kteří sem dojíždějí za prací a průměrně dalších 100 000 turistů. Pro všech těchto zhruba čtvrt milionu lidí, kteří se denně pohybují po centru, musí radnice zajišťovat veškeré služby – úklid, bezpečnost, parkování atd. A na to, při rozdělování výnosu z daní, dostává radnice peníze právě jen na těch 27 tisíc lidí, kteří jsou zde ouředně přihlášení.

V ROCE 1969 SE NA SLOVENSKU ŘÍKALO: „Kto dotial nebol v Prahe ministrom. něch sa prihlási...“

Tuto tradici nyní obnovil pan Babiš. Když přišel o Kasla, což byla těžká figura, se rozhodl hledat pražského primátora na inzerát. Jak jinak rozumět jeho prohlášení – zeptáme se občanů, koho chtějí za primátora?

MUDr. Jan Votoček
předseda finančního výboru Prahy 1 za TOP 09

KŘÍŽOVKA, SUDOKU

Za vlády císaře Rudolfa II. byla Praha v noci osvětlena tak, že na nárožních domech byly umístěny...

LODI	ÚLOHA	KORÁLOVÝ OSTROV	MENŠÍ DŮM	PATŘÍCÍ IVĚ	ŠACHOVÝ KONEC		DOKONČEN	OBŘÁCENÉ PLUHEM	POHYB VZDUCHEM	POBÍDKA		VEPŘ	SILNÉ PROVAZY	NEMOCNICNÍ ODDĚLENÍ	KÓD Vatikánu	NÁZEV HLÁSKY Š
MUŽSKÉ JMÉNO (25. 8.)							TYČE					SPORTOVEC				
PATŘÍCÍ OTOVI							DRAVÝ PTÁK					ČERTI				
LÁMAT							ZVUK TRUBKY					SOUHLAS			OPRACOVANÝ KMEN	PÍSEMNÁ ZKOUŠKA
							ZÁPAS					SÍDLA SLUCHU				BUDOVY
CIZÍ ŽENSKÉ JMÉNO							PENĚŽNÍ POUKÁZKA		VÁNOČNÍ RYBA		ZKR. VELMOCI			NĚKDO		
							NEJSLAVNĚJŠÍ ROŽUMBERK				SYMETRÁLA			SHROMÁŽDĚNÍ (MN. Č.)		
	TÉMĚŘ (BÁSN.)	1. DÍL TAJENKY	▶										ČÁSTI VĚT			
		STRUMA												ZMLÁCENÝ		
SEVERO-VÝCHOD			OBČANĚ		ČÁST VOZŮ			FIALOVÁ BARVA	SNAD			PROSLULÝ				
					NÁZEV ZNAČKY DUSÍKU				JAPON. SÍDLA NA OSTROVĚ KJUŠŮ			MĚKKÉ KOVY				
CENINA S VYRYTÝM VZOREM							ZVĚTŠOVACÍ SKLO					POLEDNÍ JÍDLA				
							MILO					TŘÍDA (SLANG.)				
DOMÁCKY OLDŘÍCH					JEDNOTKA OBJEMU						PODNEBÍ					VELKÝ OŘECH
					POKLADNA						VÍDEŇSKÝ ZÁBAVNÍ PARK					ŽENSKÉ JMÉNO
ANGL. ČERVENÝ					KILOGRAM					OHRADY					STAVEBNÍ HMOTA	
					SAMEC OVCE					NÁKLADNĚ					ZKOUMAT	
	ŠIKMÁ	AMBALÁŽ	STAŘENA					DIVOKÝ						INFEKČNÍ ČINITEL		
			ITAL. SÍDLA					TLUKOT (BÁSN.)						OPĚT		
VELKÉ KOLO								DRÁHA					POBAVENÍ			
								ZOOLOGICKÁ ZAHRADA					CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO			
OPLOČENÝ LES								JMÉNO ADAMOVSKE				DŮSTOJNICKÝ ČEKATEL				
								NÁRODNÍ PARK				ZKR. ČES. ARMÁDY				
SET								BÍDA				HŘEBENEM UPRAVOVAT VLASY				
ALENČIN								KARETNÍ HRA				JMÉNO ZPĚVAČKY LANGEROVÉ				

EMOTIVNÍ		ZPĚVNÍ PTÁCI	ANGL. UMĚNÍ	POPĚVEK	MUŽSKÉ JMÉNO	ČASOPIS PRO ŽENY	ROVNĚŽ (Z LAT.)
	ZAKALOVATI						
	OPATŘIT RAZÍTKEM						
	VYSOKÉ KARTY						
				ZESÍLENÝ ZÁPOR			
				LOJZA			
			PRVNÍ MUŽ				
			NACHÝLENÍ				
		KÓD SLOVINSKA				HRDINSKÁ BÁSEŇ	AZUR
		TĚLO-VÝCHOVNÁ JEDNOTA					
	TÉMĚŘ (OBECNĚ)						
	PODNĚT						
MOTÝLCI					PŘEDLOŽKA		
ŽVANIT					PŘEDLOŽKA S 2. PÁDEM		
					ÚŘEDNÍ SPISY		
				AUTOMAT. SYS. ŘÍZENÍ (ZKR.)			
				2. DÍL TAJENKY			
				SPORTOVNÍ ZKRATKA		DOMÁCÍ ZVÍŘE	OCHOTNĚ
				ŘÍMSKÝCH 1054			
		ČÁST AUTOMOBILU					
		ŘÍMSKÝCH 1495					
	MLHOU ZASTŘENÁ						
	INIC. MALÍŘE MANETA						
PATŘÍCÍ EVĚ					HUDEBNÍ NOSIČ		
ŘÍMSKÝCH 1506					NĚM. VEJCE		

9	6		1	3				5
5				2				
				7				8
1	9							
		4	7	6	5	2		
							4	3
3				1				
				4				2
4				5	8		9	6

			8	9		1	2	
	9		7			3		
	1				5			9
	8							4
		5	4		3	2		
3							6	
8			9				7	
		4			8		1	
	5	9		1	7			

Smlouva o nájmu bytu

podle nového Občanského zákoníku a konec bytových náhrad

Otázka: Jaké nastaly změny ohledně nájmu bytu? Musí pronajímatel nájemci, který dostal výpověď poskytnout bytovou náhradu?

Odpověď: Úprava nájmu bytu včetně bytu služebního je upravena v § 2235 až 2301 Občanského zákoníku. Smlouva vyžaduje písemnou formu, ale pokud bez smlouvy nájemce užívá byt v dobré víře (platí nájem a úhradu za služby) po dobu tří let, považuje se smlouva za platně uzavřenou.

Nový zákoník přímo zakazuje ukládat nájemci smluvní pokutu, ale ve smlouvě si mohou účastníci domluvit složení tzv. jistoty (§ 2254), která nesmí být vyšší než šestinásobek měsíčního nájemného. Podle zákona je byt zpřístupněn a předán k nájmu dnem odevzdání klíčů nájemci. Radím z praktických důvodů písemně sepsat protokol o předání bytu, kde budou uvedeny stavy měřičů energií a případné vady, které v případě vad podstatných musí pronajímatel odstranit! Pronajímatel musí nájemci zajistit dodávky vody, tepla, odvoz komunálního odpadu, úklid osvětlení společných částí domu a dokonce příjem rozhlasového a televizního vysílání. Způ-

sob rozúčtování služeb musí být vždy uveden ve smlouvě. Dalším praktickým ujednáním je předem stanovaná možnost zvyšování nájemného, kdy jasně stanovené mantinely uvedené ve smlouvě ochrání nájemce.

Nový zákoník velmi podrobně upravuje povinnost nájemce strpět úpravu bytu nebo domu popřípadě jeho přestavbu nebo změnu, majitel může dokonce požádat soud o vyklizení bytu, pokud by nájemce odmítl součinnost. Pronajímatel musí nájemci sdělit okolnosti úprav či přestavby tři měsíce předem. Další změnou je právo nájemce dát část bytu do podnájmu bez souhlasu pronajímatele, ale pouze pod podmínkou, že v bytě sám bydlí. Naopak pokud byt nájemce neužívá, nesmí bez písemného souhlasu byt do podnájmu poskytnout, podnájem končí spolu s nájmem bytu.

Zcela novou a zásadní kapitolou tvoří úprava skončení nájmu bytu. Zákoník ruší povinnost pronajímatelů k poskytnutí bytových náhrad

a mění se režim a důvod výpovědi. Výpověď z nájmu bytu musí mít vždy písemnou formu a musí být doručena druhé straně, výpovědní doba běží od prvního dne kalendářního měsíce následujícího poté, co výpověď došla druhé straně. V písemné výpovědi pronajímatele musí být uvedeno poučení o právu nájemce vznést proti výpovědi námitky a navrhnout přezkoumání oprávněnosti výpovědi soudem – bez tohoto poučení je výpověď neplatná! Výše uvedené ustanovení zakládá nový druh soudních žalob a jediný možný způsob nájemce, jak se proti výpovědi bránit.

Pronajímatel může nájem vypovědět v tříměsíční výpovědní lhůtě z důvodů uvedených v § 2288 O. Z. nebo okamžitě bez výpovědní doby, pokud nájemce poruší své povinnosti zvláště závažným způsobem (např. nezaplatil nájem za 3 měsíce). Při vyklizení bytu rovněž doporučuji sepsat protokol podobný jako při převzetí bytu do nájmu, pronajímatel má do doby odevzdání bytu právo na náhradu ve výši ujednaného nájemného. Protokol by měl rovněž obsahovat stav předávaného bytu, stav měřidel energií a případné finanční nároky smluvních stran ohledně zhodnocení či opotřebení bytu nebo domu za trvání nájmu.

JUDr. Monika Krobová Hášová,

advokátka a zastupitelka
hl. m. Prahy za TOP 09

Poznejte místo a vyhrajte cenu!

Také v tomto čísle jsme pro vás připravili oblíbenou poznávací soutěž.

Napište nám, kde přesně se nachází tato pamětní deska.

Pište na: kuryr@pha.top09.cz, a to nejpozději do 30. června 2014.

1. cena:

Večeře pro dva v restauraci v Praze 1

2. cena:

Dvě vstupenky do divadla

3. cena:

Poukaz do knihkupectví

VÝHERCI Z MINULÉHO ČÍSLA:

1. cena: *Martina Tichá*
2. cena: *Martina Vaňková*
3. cena: *Jana Šámalová*

Výherci budou vyrozuměni.

TOP09

S podporou Starostů

TO PRAVÉ PRO PRAHU 1

www.prazskajednicka.cz